

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.333 van 18 november 2011
in de zaak A.196.172/X-14.552.**

In zake : Antoon HANSEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christiaan Lesaffer
 kantoor houdend te 2000 ANTWERPEN
 Oude Leeuwenrui 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de gemeente ZOERSEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stany Wens
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Quinten Matsijslei 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 12 april 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 1 februari 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zoersel, waarbij enerzijds de stedenbouwkundige vergunning van 24 januari 2005 wordt ingetrokken en, anderzijds, aan Steven Martens een nieuwe, voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een werkhuis aan de Bethaniënlei 133 te Zoerse.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 juni 2011.

Staatsraad Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annelies Vanherck, die loco advocaat Christiaan Lesaffer verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Karolien Descheemaeker, die loco advocaat Stany Wens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Bevoegdheid van de Raad van State

3. Ambtshalve moet worden nagegaan of de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van het voorliggende beroep tot nietigverklaring.

4. Met het besluit van 15 mei 2009 van de Vlaamse regering houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening worden de bepalingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van artikel 90bis van het bosdecreet van 13 juni 1990 gecoördineerd. De coördinatie draagt als opschrift “Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening” (hierna: VCRO).

De coördinatie, en derhalve de VCRO, is in werking getreden op 1 september 2009.

5. De vergunningsaanvraag werd bij de verwerende partij ingediend op 26 november 2004 (datum van het ontvangstbewijs).

De verwerende partij heeft op 24 januari 2005 een stedenbouwkundige vergunning verleend.

Bij het bestreden besluit van 1 februari 2010 trekt de verwerende partij deze vergunningsbeslissing in en verleent ze een nieuwe stedenbouwkundige vergunning.

In zijn arrest nr. 201.564 van 5 maart 2010 vernietigt de Raad van State bovendien de stedenbouwkundige vergunning van 24 januari 2005.

De beslissing van 24 januari 2005 is bijgevolg met terugwerkende kracht uit het rechtsverkeer verdwenen, zodat zij moet worden geacht niet te hebben bestaan.

Vermits de vergunningsaanvraag werd ingediend op 26 november 2004 en de bestreden vergunningsbeslissing werd genomen op 1 februari 2010 moet op de voorliggende zaak de overgangsbepaling, opgenomen in artikel 7.5.8, § 1 VCRO worden betrokken.

Artikel 7.5.8, § 1 VCRO bepaalt wat volgt:

“§1. Beslissingen van het college van burgemeester en schepenen tot toekenning of weigering van een vergunning, genomen vóór 1 september 2009, worden bekendgemaakt en kunnen worden uitgevoerd en bestreden overeenkomstig de regelen die golden voorafgaand aan die datum.

Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover het college op die datum nog niet heeft beslist, worden behandeld overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum. De bekendmaking en de uitvoerbaarheid van de genomen beslissingen worden echter geregeld overeenkomstig artikel 4.7.19. Die genomen beslissingen kunnen worden bestreden bij de deputatie op grond van de regelingen, vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25.

Vergunningsaanvragen die bij het college van burgemeester en schepenen worden betekend vanaf 1 september 2009, worden volledig behandeld overeenkomstig de regelingen, vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.12 tot en met 4.7.19. De genomen beslissingen kunnen worden

bestreden bij de deputatie op grond van de regelingen, vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25”.

Artikel 4.7.21 VCRO bepaalt onder meer wat volgt:

“§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag kan een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente is gelegen. Bij het behandelen van het beroep onderzoekt de deputatie de aanvraag in haar volledigheid.

§2. Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld:

1° de aanvrager van de vergunning;

2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

3° procesbekwame verenigingen die optreden namens een groep wiens collectieve belangen door de bestreden beslissing zijn bedreigd of geschaad, voor zover zij beschikken over een duurzame en effectieve werking overeenkomstig de statuten;

4° de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, behoudens in de gevallen, vermeld in artikel 4.7.19, §1, derde lid;

5° de adviserende instanties aangewezen krachtens artikel 4.7.16, §1, eerste lid, op voorwaarde dat zij tijdig advies hebben verstrekt of ten onrechte niet om advies werden verzocht.

(...)”.

Uit het voorgaande volgt dat tegen het bestreden besluit voor de verzoeker een administratief beroep open stond bij de deputatie. Het besluit kon dan ook niet met het voorliggende annulatieberoep worden bestreden.

6. Het betoog van de verzoeker ter terechtzitting dat het bestreden besluit in zijn geheel terugwerkende kracht bezit en dat bijgevolg niet alleen de vergunning van 24 januari 2005 moet worden geacht niet te hebben bestaan, maar dat ook de nieuwe stedenbouwkundige vergunning moet worden geacht te zijn verleend vanaf 24 januari 2005, zodat de Raad van State nog steeds bevoegd is om uitspraak te doen over het voorliggende geschil, kan niet worden bijgetreden. De verzoeker gaat er immers aan voorbij dat met het bestreden besluit twee onderscheiden beslissingen zijn genomen, met name enerzijds de beslissing tot intrekking van de stedenbouwkundige vergunning van 24 januari 2005, die met terugwerkende kracht van toepassing is en, anderzijds, de beslissing om een

nieuwe stedenbouwkundige vergunning te verlenen, die geldt vanaf de datum waarop het bestreden besluit is genomen, met name 1 februari 2010.

7. De Raad van State is bijgevolg niet bevoegd om van het voorliggende beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens.